

քիւնը՝ որ արտասանմանի բոլոր հայերուս ուսերուն եւ սրտին վրայ կը ծանցանայ. այդ իրադրոճման մէջ է որ իսկապէս պիտի կաւեննա՞ւ արժեցնել ձեր հայրենասիրութիւնը:

Կը մաղթեմ որ Աստուած բոլորիդ պարգեւէ խալաղ կեանքդ այս Ս. Նիկիին մէջ, որպէսզի հանգիստ օրով կարենայ կատարել ձեր անձնակոյսը, հաճախել եւ փառաբանել քոյրերդ, հաճախել իրենց հետ զանազան պատրաստութիւններ եւ պատիւ բերեմ ձեր ազգին»:

Սրբազան Պատրիարք Հօր խօսքէն ետք միաբերան երգուած «Հայր մեր»-ով ու Սըրբազան Պատրիարք Հօր օրհնութեամբ կը վերջանայ սոյն հանդիսութիւնը եւս: Սոյնէլու Արքեպիսկոպոսները կը շնորհաւորեն Աթոռայապետը Գահակալը, եւ ապա Ս. Աթոռոյ միաբան վարդապետներ կարգով կ'երթան որդիական ակնածանք խոնարհիլ իրենց Հօր և Պետին աջին, և ընդունելու Անոր Հայրական ողջոյնը: Միաբանութենէն վերջ հանդիսականները կը մօտենան ու կը շնորհաւորեն արքայական հրովարտական աստուածած Գահակալն ու իրենց Հօրը: Ժամը 6.45 է արդէն երբ կը սրուի ժողովուրդը, ու Սրբազան Հայրը քանի մը վայրկեաններու հանգստի համար կ'առանձնանայ իր սենեակը:

#### ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՍԵՂԱՆ Ի ՊԱՅՏԻ ԱՄՍԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԿ ՀՕՐ

Նախապէս եղած կարգադրութեան համաձայն, ժամը 7.15ին Սրբազան հիւրերը, Միաբանութիւնը, Ժառանգաւոր Սաներն ու Ս. Աթոռոյ աշխարհական պաշտօնիւններ և յարգելի հիւրեր ու ներկայացուցիչներ, Ս. Աթոռոյ սեղանատան մէջ նստած են սիրոյ և ուրախութեան ընթրիքի, բոլորուած Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր շուրջ: Հոն են՝ Եղիպտոսէն, Պէյրութէն, Անգլո-Յորդանանէն, Հայֆայէն, Եռպղէն, Ռէմլէն և Ներուսաղէմէն յարգելի ազգայիններ, պատգամաւորներ, տեղական մարմիններու և կազմակերպութիւններու ներկայացուցիչներ: Կ'ըլլան ուղերձներ ու բաժակահառեր և մաղթանքներ Ամեն. Գահակալի առողջութեան, Ս. Աթոռոյ պայծառութեան և Նիկիեցւոյ հաստատութեան համար: Հուսկ ուրեմն Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր խօսքով և աղօթքով կը փակուի մտերմական իր մթնոլորտով գեղեցիկ այս պահը եւս:

#### ՏՊԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ ՍԸ

Պիտի չուզէի լուռ մնալ, ակամասեալ ըլլալ վերջ արաստովոր շուրջ եւ օճեղութեամբ կատարուած գանակալութեան հանդիսութեանց:

Պիտի չուզէի խեղդել զգացումներս եւ զլպել անհուն ուրախութիւնս եւ յուզումս ի սեւ այն խորհրդաւոր եւ միաշիւ մըքնութիւն՝ որուն մէջ կատարուեցան գանակալութեան հանգիստութիւնները:

Ալիսեցիք Սրբազան Հայր, հաւատարիմ մնալ մեր Ս. Նիկիեցւոյ, ազգին ու կայսեր, այնպէս ինչպէս Ձեր երջանկայեալ Գահակալները ուխտած էին: Անոնք ալ յուզումով Ձեզի նման կատարած էին իրենց ուխտը, բայց կը համարձակեմ ըսելու ոչ այն մերձորոշինք մէջ՝ որ կը տրեւ այս անգամ:

Ուսագրութեամբ մտիկ ըրի Լուսարապէս Գեր. Տ. Նիկիե Վրդ. Տէրեւեանի սրբառու յուրերօր, Գեր. Տ. Խաղ Սրբազան Արքեպիսկոպոսի, Գեր. Տ. Մամբէ Սրբազան Արքեպիսկոպոսի, Մեծայաղ Տօբոր Վանան Գալպիտեանի, ի դիմաց պաղտօնանալութեան, եւ Հ. Ե. Միւրեան Աթոռապետի. Կարապետեանի, սրագին եւ գեղեցիկ ճառերը, ինչպէս նաեւ Ժառ. Վարժաւանքի առակներին որդիական արայայայտութիւնն ու մաղթանքը, ու այս բոլորէն վերջ՝ Ձերդ Ամենապատուութեան սրտէն յորդապանուած խօսքերը: Այս բոլորը բան մը կ'ըսեմ, զայն սիրելի բան մը:

Դուք, Սրբազան Հայր, խօսեցա՞ք ձեր ուսերուն դրուած բուրգերու մասին, բայց, սիրոյ մթնոլորտ որ կը տրեւ այդ երեկոյ, հալեցուցած էր այդ ամէնը, եւ դուք բուրգերուն ծանրութիւններէն արդէն իսկ զարմանալիօրէն թերեւցած կը զգայիք: Որչափ մխիթարական եղաւ մեզի բոլորիս թանել եւ զգալ այն սիրոյ կապերը, որոնք այնքան զօրացած են վերջերս մեր Գաւառապետական Աթոռներուն վրայ բազմալի հովուապետներուն միջեւ: Որքան օրագոյնի մանաւանդ՝ նկատել թաղուն այն սերը, որ Ձեր Ամենապատուութիւնը եւ Ս. Թակոբայ Միաբանութիւնը կը կապէ իրարու: Զգացիմք թէ անցած էր փոքրիկը Աստուծոյ այս Ս. Տանը վրայէն, եւ

Ձերդ Ամենապատուութեան եւ բոլոր Գերա-  
նորոն Հայերուն դժգոհումն փայլ կը բաց-  
ուիք անվերապան ժպիթը, որ խոստումն է  
վաղուան:

Մեր միակ բաղձանքն է որ այդ անկեղծ  
սերք մեր հոգեւոր հովիւներուն միջեւ, Ձերդ  
Ամենապատուութեան եւ պատահմամ Միա-  
բանութեանդ միջեւ, զօրանայ եւ ծաւալի,  
ի փառս Աստուծոյ եւ յօգուս մեր ժողովուր-  
դին: Վասնզի առանց սիրոյ ոչինչ կրնայ առ-  
գասաւորիլ, սերք սկիզբն է բոլոր հրաշալիք-  
ներուն: Այս ուրախութեան անմիջական հա-  
ղորդ է Պապեսինին հին Հայութիւնը որ շատ  
մը պատրիարքներ եւ վարդապետներ թուած  
է իր ծոցէն այս Արքային: Վանին պարիսպ-  
ներուն շուրջ բոլորուած այս փոքրաքիւ,  
բայց ազնիւ եւ աստուածավախ ժողովուրդը,  
ուրած է միտ իր լաւագոյնը այս Արքային, եւ  
խառնած է իր Հայնք մեր Ս. Տաճարներուն  
մէջ Ձեր Միաբանութեան Հայնքին: Իսկ Ս.  
Արքայն փոխադարձաբար սիրած է միտ այս  
ազնիւ ժողովուրդը, գուրգուրացած անոր  
վրայ, խնամած ու կապած անոր վերքերը,  
եւ ի հաւելին կերակրած է զայն, բաժնելով  
անոր հետ իր ներմակ կամ սեւ հացը:

Յուսադէմն է Պապեսինի սեղացի ժո-  
ղովուրդին վրայ աւելցած է այսօր, համառ-  
խարհային պատերազմի ջրգանին, քրահա-  
յաստանէն գաղթող ռուսի պատուական հա-  
յութիւն մը: Անոնք ազգային նոր կեանք եւ  
հայեցի դրոճ բերին Յուսադէմն հին հա-  
ղորդեան, լաւաջ բերելով իրապէս պատուա-  
կան ժողովուրդ մը՝ որ այսօրուան պաղես-  
թինահայութիւնն է:

Ս. Յակոբայ երբեմնի պատրիարքները  
՝ շատ քաւաքաքիւ հոս մը ունեին, Ձերդ Ամե-  
նապատուութիւնը այսօր կը գտնէ զօրացած  
եւ մեծապէս ծաւալած գաղութ մը որ մեր  
առատասանմանի լաւագոյն գաղութներէն մին  
կրնայ համարուիլ: — Քող Տէրք Ձերդ Ամեն-  
եղիւս կեանք պարզեւ, ճշգրտի ինչպէս  
տգրը բովանդակի, այնպէս ալ Պաղեսթինի  
հասարակութիւնը, կարեւոր վայելել Ձեր  
նովանին, ու մեր բարի փափաքներուն եւ  
լաւաջադուրեանց արդիւնները:

Կ. ՄԵՐԱՆԵԱՆ

## Վ Կ Ա Ց Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր

Մբոց Յակովբեանց օանա՛րը՝

Դարերով զուգորդ իրարմէ տարբեր  
տարրերուն, մեր ժողովուրդի բոլոր խա-  
ւերուն համար, Անիկա ատեն մը մեր հո-  
գիին երկրորդ բնեւոր: Մեր եկեղեցական-  
ներուն համար սապարէզ խնդրի, մեծու-  
թեան, հերոսութեան: Մեր օրերուն՝ հա-  
յացած ալ:

Բայց որ

ԶԼԼԼԼԼԼ, սա տողերը գրուած պահուն,  
լրագրիներու մէջ թիրախ աւելի կամ նուազ  
վաւերական արդիւնաւորներու, իրենց հա-  
շիւներուն կապարճներովը, ոչ ալ աւելի  
կամ նուազ թուղթի, գիրքի վրիպած պա-  
ղիրկեաններու շահերուն անդառաւ, այժ-  
մէն թիւնը հետապնդող ու գայթակղող  
թիւնները ոսկիզծ մատուցանող մարդերու  
միամտութեան, հիւրքերուն: Ու չԼԼԼԼԼԼ  
ատեն քարէ հատոր մը, առ ու ան դասա-  
խօսին, մագաղաթաւոր ճարտարագիտին  
տեղուկութիւնը Բանին, Մեհէն, Սորհուր-  
դէն արժեւորելու կանչուած: Ու չԼԼԼԼԼԼ  
պատմութիւն քանի որ այնքան գէշ, կող-  
մաւալ, սխալ ու առաւելուել է տարր ճա-  
կատագիրը: Թերթեցէ՛ք մեր տարեգրու-  
թիւնները, հեռուն ու մանաւանդ մօտը,  
որպէսզի համոզուիք սա եղբարապէս իրաւ  
փոքրութեան: Քառորդ դար մը Սփիւսք  
դէ՛ք պատմութեան էջերուն: Ու այդ էջերը  
պիտի ըլլան դպիրին էջերը միայն ու մի-  
այն: Ու չԼԼԼԼԼԼ գործեալ այդ Սրբոյ Յա-  
կովբեանց տաճարը

— Կախարդական ապարանքը, ծանր,  
տառապահար բազմութիւնները ուխտաւոր-  
ներուն անփոփելի գերով մը, նախամուտ  
դուռը երկնքի թագաւորութեան, ինչպէս  
մտապարտելու է զայն մեր ժողովուրդը,  
«ամենատարբեր» վերիտազումը, երբ իր մար-  
մենէն ցաւերուն խորը կապոցները աւ փր  
հողեկան տաղանայներուն որաները բարձած  
իր տունը, կը շինէր իր դարերը: Փէ՛շ  
դատով մը՝ իր պատմութիւնը, թե՛ զոր վը  
կարդանք բայց չենք հասկնար, ոչ անշուշտ  
աչքի կամ խնդրի պակասէն: Մեր պատ-  
մութիւնը, թուղթերէն վեր ու դուրս: հե-